

ורבקה שומעת

בפרשה זו נזכרה רבקה יותר מ-10 פעמים, ושוב לא נזכר בתנ"ך רק פעמים אחדים (כמה?). הבה נחקרה ביאור מילת "רבקה"

ידוע לכל, כי כל שם אדם או מקום, נגזר מביטוי רגש של מאורע היסטורי או מתופעת הטבע. הרבה מהם מפורשים במקרא כגון שמות השבטים/שמות אברהם יצחק יעקב /ישמעאל (עשו שנולד כולו "עשוי") אדום וכו'. נתעכב עתה על ביאור שם "רבקה"

שרשו היא "רבק" ועיקרו לשון חיבור ודיבוק, כמו מתרפקת (שיר השירים). והיינו שמחברים וקושרים עגל באופן שא"א לו לילך אנה ואנה, כדיי שיתפסם ויהיה שמן מאד מצינו בשמואל 1:29:24 אשה בעלת אוב, זובחת ומאכילה לשאול "עגל-מרבק" עים מצות. מה זה "עגל-מרבק"? עגל מפוטם שמגדלים אותו באופן מיוחד שיתעבה ובשרו טעים מאד. לא נותנים לו "לרעות" על פני השדה עים עגלים אחרים, כי זה מכחישו.

מעניין, באנגלית STALL פירושו לעכב ולמנוע איזה דבר. כעין STALL שמעכב העגל לצאת ולרעות בשדות

בירמי' 46:21 נזכר. גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק, כי גם המה הפנו, נסו יחדיו לא עמדו, כי יום אידם בא עליהם, עת פקדתם כי גם החיילות שמצריים שכרו להם ב"ממון" שיושבים ואוכלים ומשתמנים (לא עבדו כלום, רק נטלו PAYCHECK בכל חודש מאוצר המלך להיות "מוכן" לעת הצורך...) גם המה ינוסו בבושת פנים מפני חיילי בבל

בעמוס 6:4 נזכר על העשירים היושבים בשומרון השוכבים על מטות שן ואוכלים "עגלים מתוך מרבק"

עגלים כעין אלו, חיו כל ימיהם ב"שטאל" STALL כלומר מקום מצומצם (ר ציור) שיאכלו וישתו (ועל בעה"ב לנקותו מפעם לפעם...) וקושרים הרבה עגלים יחד בעצים וחבלים סביב ראשיהם באופן שא"א להם לזוז רק ביחד לאט לאט כנראה, שאף שלפעמים הניחו אותם לצאת החוצה--היתה קפיידא שילכו דווקא קשורים יחד, -- באופן שא"א להם להתנועע מהר ויאבדו השומן!!!

נעבור עתה ללשון המשנה. בעירובין נזכר ההרחק בין הפסים היא כשתי "רבקות" של בקר שכל אחת מהם, בת ארבע בקר (סה"כ 8 בקר=13.33 אמה) לאחרונה נביא ב"מ 30 והיא תוספתא פרה. מי שמכניס עגל לרבקה כלומר שרצונו לגדלה

כעגל מפוטמת, אך בדרך מקרה-- בעת הליכתן על פני השדה-- עברו על איזה תבואה, ודשוהו, אין זו "מלאכה" הפוסלת, וכשירה לעגלה ערופה. אבל אים התכווין בפירוש שתדוש התבואה, ולכן קשרו אף פרות באחרות---כי כשרוצים לדוש, גם אז המנהג לקשור הרבה פרות ביחד(ע ציור) והולכים סביב סביב באופן שיטתי על התבואה עד שכולה נידושת---והוא, כשקשר את העגלה עים האחירות, אף אים כוונתו גם כן לקרבו אל אימו, מכיון שרוצה גם שתדוש עים פרות האחירות, הרי פסלה במחשבתו. סיכום הדברים: יש ב' סיבות ל"קשירה ולצמידת הבקר" (1) כדיי שיתפטמו וישתמנו (2) שימושם לצורך דישה (כנראה זה נעשה בעיקר ע"י פרות הגדולות)

בתואל קרא שם בתו, רבקה. כלומר שתהיה שמינה ופטומה כעגלי מרבק!!
יה"ר שיתקיים במהרה דברי נביא האחרון "ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק" (סוף מלאכי)
תצאו ותגדלו שמנים ועבים כעגלי מרבק, כי מלאכתם נעשית ע"י אחרים!

שור בדישו

עגלי-מרבק

